Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

posuit ei dns de uirtute in uirtute. Has enim ascensiones in corde suo disposuit. Ad triumphantem ecclam ascendit. Filia ad liberam matrem que in celis est. donec uideat dm deorum cum illa in syon. Homine quidem sig cat ascensus. Qui enim ascendit ad eum qui omnia in numero pondere & mensura disposuit. cui ordinatione preseuerant dies. necesse est ut quotidiam et ordinate ascendat. Qui vero descendit a illo. ruina inuenit a principium. a no gradus. Vnde legio demonum missa in porcos ruit in mare precipes. Sane lamentum descendentis est ponit. Inclinaui oculos meos ad stercora. unde uenit iudicium mihi. Stercora dicit superfluitates. Horribilissima enim benedictio sinistre diui. qb pascit homines iumenta. Hec sint leua eius subcapite meo. De superfluis autem dicit apls. Arbitrat sum ea tamquam stercora. Et ppha. Vt qui amplexamini stercora percoeis. Hec enim inquinant. et cum sumitis cibum. ut natalitem ruinas uenitis reficiatis. siqd superfluum infundatis. aut iniocundum aut nocum. De superfluis dictum est a sapiente. Acquirunt cum labore. possidentur cum timore. amittuntur cum dolore. Ceterum canticum ascendentis qd primum. pprium est hodierne sollempnitatis. Desideret ecclia per totum anni circulum certis determinatis diebus leuo oculos meos ad aliquem. ut ad aliquos montium. unde uenit refugium remissionis mihi. Hodie leuo oculos meos ad